

Ừ ừ... ừ ừ...

Nhung bị Tạ khóa môi, cậu ta lấp đầy

Miệng chị bằng hai bờ môi đang khao khát, lưỡi Tạ tìm kiếm khoang miệng chị một sự ướt át và phối hợp. Nhưng Nhung không muốn, chuyện này không thể xảy ra được, điều này chị chỉ muốn dành cho một người mà thôi, sao có thể để Tạ chiếm lấy được chứ???

Chị ú ớ kêu trong cổ họng, nhưng toàn thân bị chị phối, không thể thoát ra được, hai chân chị đạp loạn xạ trong không trung, không lẽ... lần này chị bị người đàn ông to khỏe này làm chuyện đó ư. Không thể nào, không thể nào, chị không muốn điều đó, không muốn chuyện tình cảm này phát triển thêm chút nào cả. Tạ sung sướng vì kiểm soát được người đàn bà ấy trong vòng tay, biết chị không làm gì được nên cậu ta sung sướng hôn hít...

Từ phía xa tiến lại là ba người đàn ông mặc đồ đen đang chậm chậm đi đến. Riêng người ở giữa, hai ánh mắt anh ta hiện lên sự khó chịu và bức tức khủng khiếp, bàn tay vo tròn thành nắm đấm. Người đi bên cạnh liền nói:

Đại ca!

Có cần em xử đẹp thằng kia không??

Người đàn ông đó liền giơ tay trái lên ra hiệu, ý anh là không nên manh động. Không ai khác, đó chính là Lâm. Tại sao anh lại có mặt ở đây giờ này? Tại sao trong lúc này anh lại xuất hiện... và... có rất nhiều câu hỏi dành cho sự xuất hiện của Lâm. Anh không nói gì cả, lặng lẽ đi đến gần đôi nam nữ đang ở kia. Từ phía xa anh đã phát hiện ra người phụ nữ ấy là Nhung, anh đâu có xa lạ gì tiếng Ồ Ồ của chị nữa, mấy tháng trời ăn ở cùng nhau, còn điều gì ở chị mà anh không khám phá ra được.

Hướng hồ, tên kia đang cưỡng hôn chị mê say như thế, chị đương nhiên cũng phản kháng lại rồi. Tuy nhiên, vì quá nhập tâm nên Tạ không chú ý có người khác xuất hiện. Cả Nhung cũng vậy, chị không ngờ trong lúc chị bối rối muốn tìm cách thoát thân thì người đàn ông mà chị yêu, chị khao khát đang đứng cách chị mấy bước chân.

Nhìn thấy người phụ nữ mà anh yêu đang ở trong vòng tay người khác, máu anh sôi lên, Không nói nhiều, Lâm tiến đến và tung cước, anh đấm 1 phát vào mặt bên phải của Tạ. Đang say mê hôn, bị đánh bất ngờ Tạ đơ người ra, ngẩng mặt lên nhìn với vẻ tức giận không kém:

Anh là ai, tại sao lại đánh tôi?

Bỏ cô ấy xuống!

Lúc này Nhung mới giật mình, khi này chị thấy may mắn vì Tạ dừng lại, không cưỡng hôn chị nữa. Song giọng nói kia vừa cất lên khiến chị hoang mang, tay chân rụng rời. Không thể nào, chắc chị nghe nhầm thôi, làm sao có thể chứ? Không thể, anh ấy không thể xuất hiện ở đây được. Chị chưa dám quay ra còn đang lơ đãng lung với sự suy đoán của mình thì anh cất lời:

Em còn chưa chịu đứng xuống à?

Là anh nói với chị sao?

Chị đơ người quay ra nhìn, giây phút ấy trái tim loạn nhịp, bởi không ai khác, người đàn ông trước mặt chính là Lâm. Không phải chị rất yêu anh sao? Ánh mắt anh nhìn chị cũng nói lên

điều đó, là anh đang ghen à? Anh tức giận như vậy chứng tỏ là ghen rồi. Lúc bỏ trốn anh về đây chị đã hạ quyết tâm thế nào nhỉ, phải rời xa anh, quên anh đi thì mới yên ổn. Sao giờ đây chị lại không nghĩ thế. Gặp được anh ở nơi đây chắc chắn không phải là tình cờ nữa rồi, mà là duyên phận, đúng không ông trời ời.

Như để kiểm chứng sự quan tâm của anh, nếu anh yêu chị thật, anh sẽ không để yên nếu chị ở bên người đàn ông khác. Chị tiếp tục diễn kịch:

Tạ! Sao anh không làm tiếp đi, quan tâm người khác làm gì?

Nói đoạn chị vòng tay lên ôm cổ tạ. Cậu ta hoang mang, khi này còn kháng cự chống đối, giờ xuất hiện người đàn ông kia chị lại phối hợp đến thế. Nhìn sự sang trọng của 3 người đàn ông kia, Tạ biết có chút không bình thường rồi. Cộng thêm cú đâm vừa này, có cho tiền anh cũng không dám đắc tội thêm.

Tạ ấp úng:

Nhưng xuống đi!

Cùng với câu nói đó là hành động thả Nhung đứng xuống đất, Tạ không đến mức ngu muội mà chọc giận 3 người đàn ông kia, nhìn dáng vẻ là biết không phải bình thường rồi. Hơn nữa, sự bối rối của Nhung khiến Tạ đoán ra, chắc chắn hai người có quan hệ tình cảm gì đó. Không muốn lôi thôi, Tạ để Nhung đứng đó và bỏ đi về phía căn nhà mọi người đang trú tạm. Tạ thích Nhung là thật, nhưng chủ đích của anh là muốn được yêu đương và lợi dụng chị mà thôi, vì chị là người đã có chồng và bỏ chồng, mọi thứ sẽ dễ dàng hơn so với đám con gái chưa chồng. Nhung xem ra, lần này thì không được rồi!

Tạ đi khỏi, Nhung đứng ãhết trần ở đó, không tiến không lùi, không 1 câu nói gì với Lâm, chị đang nghĩ gì vậy?

Về mặt Lâm đã giãn ra một chút, tuy nhiên anh vẫn chưa hết cơn giận. Anh giận chị nhiều lắm, vì chị anh đã mệt mỏi tìm kiếm biết bao, vì chị anh đã lặn lội đường xa để hỏi thông tin về chị. Vậy mà vừa gặp lại chị đã khiến anh thất vọng rồi. Nếu có người nói anh ngốc chắc anh cũng nhận, bởi đúng là vậy. Chị đâu có gì, gia cảnh không có, ngoại hình cũng không đến mức quá xuất sắc... thậm chí đã từng có gia đình nữa... Anh thật ngốc khi đem con tim mình trao cho chị, để bây giờ anh phải tự đau khổ, dằn vặt thế này.

Hai đệ tử của Lâm biết ý nên tránh xa ra, đi về phía xe ô tô cách đó 1 đoạn. Lúc này Lâm mới nói:

Cậu ta là thế nào với em?

Ánh mắt Lâm vẫn không rời khỏi chị. Gió biển thổi mát lòng, mùi hương nước hoa quen thuộc lại đưa tới mũi chị, nó thơm và dễ chịu làm sao? Nhung nhìn lại anh, nói về thách thức: Như thế nào thì anh cũng thấy rồi, hỏi thừa!

Anh đâu có mù! Nếu như em yêu cậu ta, tại sao lúc bị hôn em giãy giụa như thế, miệng còn ứ ớ phản kháng như vậy? Đó là hành động của người đang yêu sao?

Thì ra anh ấy đã quan sát tất cả, Nhung bị bắt lỗi, đành bào chữa:

Như nào thì có liên quan gì đến anh?

Anh còn chưa hỏi tội em vì sao em bỏ về đây đây? Em có biết anh tìm kiếm em đến phát điên không hả?

Sao em nhần tâm với anh như vậy???

Em... em...

Nhưng lúng túng.

Còn nữa, mới xa anh không được bao lâu đã đi chim chuột thằng khác là thế nào? Anh đã đánh dấu vào đấy rồi, em tưởng cứ thế mà cho người khác tùy tiện động vào à?

Không nói nhiều nữa, theo anh đi về nhà.

Nhưng chợt dạ, anh ấy đã tìm đến đây được thì chắc hẳn đã biết nhà chị rồi, làm sao bây giờ... vậy chẳng phải mọi chuyện bại lộ rồi sao??

Em không về. Đêm em còn đi làm, anh thích thì đi mà về?

Vậy em trả nợ cho anh đi.

Nhưng lúc này mới nhớ ra mình biết anh là do anh Hậu nợ nần. Song chị ý thức được ngay việc mình vừa ly hôn lúc sáng, có nghĩa là... giờ chị không còn là vợ anh Hậu nữa, thì chị hoàn toàn không phải chịu ràng buộc và trả nợ cho bất kỳ ai. Nghĩ vậy chị liền nói:

Xin lỗi, nếu anh muốn trả nợ thì anh tìm anh Hậu mà đòi. Tôi ko có nghĩa vụ phải trả nợ cho anh ta.

Em là vợ của hắn, hắn không trả được thì em phải trả thay!

Lâm nhấn mạnh.

Xin lỗi anh, tôi và anh ta đã cắt đứt quan hệ vợ chồng rồi, tôi ko có nghĩa vụ phải trả nợ cho anh ta nữa?

Tức là... hai người đã ly hôn?

Lâm đã biết chuyện này song anh giả vờ như chưa biết gì.

Đúng vậy, nếu anh không tin có thể đi hỏi.

Từ bao giờ.

Vừa mới sáng nay!

Anh tin hay không thì tùy.

Vừa mới chia tay chồng lúc sáng, tối đến đã kịp ôm trai lạ, cô cũng bản lĩnh quá rồi nhỉ.

Bây giờ tôi tự do, tôi quen ai làm gì hoàn toàn có thể. Anh có tư cách gì mà cấm đoán tôi?

Tư cách gì à??

Lâm tiến đến và ôm chị thật chặt, người phụ nữ anh dày công tìm kiếm, chị không phản kháng, ngược lại còn rất vui nữa.

Tư cách là người đàn ông của em, là bố của những đứa con do mình sinh ra!

Có được không?

Giọng Lâm dịu xuống, Nhưng khẽ vòng tay lên ôm người đàn ông đó vào lòng. Câu nói của anh khiến chị hạnh phúc biết bao.

Mà sao chưa gì da dẻ đã ngăm ngăm đi thế này rồi?

Giữa hai người thực sự không còn khoảng cách gì nữa, câu nói của anh khiến chị thấy vui...

Thì hàng ngày em lam lũ trên thuyền, cùng làm việc, hơn nữa nơi này nước mặn, gió biển hỏi sao không đen được?

Lâm nghe mà xót xa.

Tí nữa em lại chuẩn bị ra khơi đây này!

Là đi đâu?

Em theo mọi người lên thuyền đi đánh bắt!

Ra biển sao?

Vâng.

Anh không cho em đi, đó không phải là công việc dành cho em, em đi về cùng anh.

Em không về đâu.

Không về anh khắc có biện pháp.

Anh định làm gì chứ?

Lâm không nói, khẽ nâng cằm chị lên, đặt ngón trỏ lên môi chị, anh nói:

Anh cấm em, từ nay không được phép cho bất kỳ người đàn ông nào đụng chạm đến bờ môi này, vì nó là của anh, hiểu không?

Em không hiểu gì cả!

Không hiểu này... không hiểu này...

Lâm cù nách Nhung khiến chị nhột mà cười như nắc nẻ, sẵn tiện □óp nhẹ 1 cái vào ngực chị đánh dấu bản quyền.

Cả đây nữa!

Chị thích thú cười sung sướng.

Hai người đàn em của Lâm ngồi trong xe nhìn thấy tất cả, lần đầu tiên họ thấy anh phát điên vì một người phụ nữ rất bình thường. Họ không hiểu ở chị có điểm gì tốt, điểm gì đặc biệt mà khiến anh mất ăn mất ngủ như vậy. Không quản công việc, không quản đường xa tới đây. Điều đó chỉ chứng tỏ anh đã bị ái tình làm cho mê muội mà thôi!